

07 Kasım 2015

Hayallerin sandığa gömüldüğü bir anda Devrim, hayal değil gerçektir

Bundan 98 yıl önce bugün Rusya'da iktidara işçi sınıfı, emekçi halk el koydu.

Dönüşüm sandık yoluyla gerçekleşmedi. İktidar fabrikalarda, sokakta, Birinci Dünya Savaşı'nın cephelerinde ve de cephe gerisinde kazanıldı. Yoksul halk kitleleri büyük kaynaklara sahip değildi. Başka ülkelerden yardım da almıyorlardı. Ama iktidara el koyacak kadar güçlüydüler. Güçleri, yaptıkları işin tarihsel meşruiyetine ve örgütlü olmalarına dayanıyordu. Onlara öncülük eden komünistler kendilerine, verdikleri mücadeleye, devrime ve sosyalizme inanıyordu.

Rus işçileri iktidarı fethettikleri daha ilk gün toplumsal bir dönüşümün ateşini yaktılar. Bu ateş daha sonra Sovyet toprakları olarak anılacak çok geniş bir coğrafyaya yayıldı ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kuruldu.

Büyük Ekim Devrimi ile kurulan devlet bir işçi devletiydi ve bu devlet bugün Türkiye'de çoğu insana imkânsız görünen olanakları tüm yurttaşlarına sağlamayı başardı.

Sovyetler Birliği'nde sağlık hizmetleri herkes için her yerde ücretsizdi. Türkiye'deki gibi hastaneye girer girmez para ödemeye başlanmıyor, ölmeden hizmet alabilmek için zengin olmak gerekmiyordu.

Sovyet yurttaşları için eğitim her kademedede bir haktı ve bunun için Türkiye'de olduğu gibi para ödenmiyordu. Tüm çocukların okul öncesi eğitim ve kreş olanağı vardı. Yeterli olduğunu gösteren her öğrenci istediği üniversitede öğrenim görebiliyordu.

Sovyet toprakları, on yıllar önce işsizlik sorununu çözmüştü. Türkiye'deki gibi sürekli artan işsiz ordusu ve işsizlik değil, eğitimini tamamlayan gençlerin devlet tarafından hangi işe yerleştirilmesinin uygun olduğu tartışılıyordu. Çünkü bir işte çalışmak vatandaşlık hakkıydı.

Türkiye gibi nüfusunun büyük çoğunluğu yoksulluk sınırının altında yaşarken haksız şekilde zenginleşmiş bir kesimin bolluk içinde bir hayat sürdüğü bir ülke değildi Sovyetler Birliği. Aç da yoktu, açıkta kalan da... Ekim Devrimi sayesinde yoksulluk tamamen ortadan kalkmıştı. Devlet, yurttaşların temel besin maddelerini sağlamakla sorumluydu ve herkesin bir konut edinme hakkı vardı. Sovyetler Birliği beslenme ve konut sorununu yıllar önce kesin olarak çözmüştü.

Türkiye'nin aksine, Ekim Devrimi'nin ülkesinde tatil bir lüks değil haktı. Her yurttaşın yılda bir kez istediği yerde tatil yapma hakkı devlet garantisi altına alınmıştı. Üstelik, Sovyet yurttaşlarının bu tatil için izin alma dertleri de yoktu. Sovyetler Birliği'nde kimse izin için olmayan patrona ya da yöneticisine yalvarmak zorunda değildi. Her yurttaş çalışma süresine göre yılda en az bir ay izin kullanıyordu. Dahası, Sovyetler Birliği'nde kimse kimseyi günde sekiz saatten fazla çalıştıramazdı.

KOMÜNİST PARTİ

Şehir içi ulaşım neredeyse ücretsizdi. İnsanlar, dönemin en gelişkin toplu taşıma sistemlerini kullanıyor, bugünün Türkiye'sinde olduğu gibi hem para verip hem de trafik ve kalabalık eziyeti çekmiyor, üst üste alt alta seyahat etmiyorlardı.

Sovyetler Birliği'nde patron yoktu çünkü fabrikalar, tarlalar, madenler halkın malıydı; gerici ve yobaz yoktu çünkü dinin siyasi ve toplumsal yaşantıya sızması devlet tarafından engelleniyordu. Sovyetler Birliği dış politikasını tüm dünyada işçi sınıfının ve ezilen halkların haklarının savunulması üzerine kurmuştu.

Sovyet yurdu, işçilerin, öğrencilerin, aydınların ülkesiydi. Patronların, yobazların, işbirlikçilerin ülkesi değil...

Bir hayalden ya da düştten bahsetmiyoruz. Geçmişte yaşanmış gerçek bir deneyimden örnekler veriyoruz.

Tüm bu olanakları yurttaşlara sandık değil devrim sağladı.

Devrim, bugün de Türkiye için gerçek ve güncel bir seçenektir.

Büyük Ekim Devrimi'nin yıldönümünde bir kez daha halkımızı devrime ve sosyalizme inanmaya, kendi örgütlü gücüne güvenmeye, gelecek güzel günler ve aydınlık bir gelecek için Komünist Parti'yle birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Komünist Parti